

Det blev en dyr historie-ca. 25.000 kr;thi alt træværk var pilråddent.Loftet og taget måtte lægges om,og gulvet sænkes.Muren i korvæggen dannede en bué,som skulle rettes ud,og kvadrene her måtte derfor brydes ned og mures op påny.Alteret,der kun var en sammentømret bræddekasse,skulle kasseres og give plads for et stenalter.Prædikestolens nederste del var så hårdt medtaget af tidens tand,at den trængte til reparation.

Kort sagt,alt undtagen tårnet,de udvendige mure og korbuen skulle ses efter og gøres i stand.Det var i ordets fulde betydning en hovedreparation,der trængtes til.

Alligevel veg menighedsrådet ikke tilbage,men bestemte,at sagen skulle gennemføres,og i 1942 blev der taget fat med fuld kraft,trods vanskelige tider.Arkitekt Hjørsing,Randers stod for arbejdet.

Der blev nu gjort flere interessante iagttagelser.Således blev der på skibets nordre mur fundet rester af gamle kalkmalerier,som dog var så medtagne,at de ikke kunne repareres.Sandsynligvis stammer de fra den katolske tid,og måske har der stået et alter langs muren.

Ved gulvets sænkning blev konstateret,at der var begravelser,ikke blot under hele midtergangen,men også indenfor indgangsdøren i koret og under stolestaderne i nordsiden(kvindesiden),hvor gulvet blev sænket ca. 12 tommer.Her fandt man flere skeletdele og en gammel jernhank til en kiste.

Den tilmurede dør(Kvindernes dør)blev åbnet under reparationen,og derved afdækkedes et firkantet hul.omtrent 2 m. dybt,indtil den ene side,formodentlig til et stykke tømmer,som har været brugt til at stænge døren med i ufredstider.

I den modsatte side var udbugget en forsænkning,som enden af tømmeret kunne passe ind i.

Endelig skal det nævnes,at man inden i alteret fandt en stor,råt tilhugget granitsten,som kan have hørt til det oprindelige alter.

Det var ingen let sag at foretage denne restaurering;thi kirken var langt mere medtaget,end man havde troet.Således havde arkitekten regnet med at kunne anvende 5 af de store loftsbjælker,men de var alt for dårlige,og værre var,at det var vanskeligt at fremskaffe nye loftsbjælker.

Desuden måtte prædikestol og alterskranke sendes til Ålborg til specialistbehandling.Her lykkedes det at fremkalde pastor Copmanns oprindelige indskrift på alterskranken.

Men trods materiale-mangel,dyrtid og uforudsete forhindringer lykkedes det at få kirken færdig til brug søndag 13. december,hvor kirken blev genindviet. - Det var et smukt syn,der mødte kirkegængerne på denne dag.Det mødte dem allerede ved indgangsdøren og i våbenhuset,hvor et nyistandsat vindue kikkede ned mod den gamle landsby,og det slog ham magtfuldt i møde,når han trådte ind i kirken med det i diskrete,perlegrå farver nymalede inventar;de smukke kirkestole,prædikestolen,alterskranken,samt kirkens i dagens anledning nyerhvervede gave:en stor trætavle med alle præsternes navne siden reformationen.Den var skænket af de 2 brødre,sognefoged Søren Nielsen Sørensen,Mygind,og ingeniør Søren Andersen Sørensen,Birkerød.

Denne tavle var ophængt på skibets nordvæg over for prædikestolen.Den er en pryde for øjet og er et historisk dokument,der fortæller en ikke ringe del af kirkens historie.

Ja,alt gjorde et pynteligt og højtideligt indtryk.Væggene skinnede i hvidkalket renhed,og det nye bjælkeloft,der havde erstattet det gamle gipsloft,var med til at vise,at man befandt sig i en gammel romansk kirke.Det samme indtryk havde man,når man så op gennem korbuen på den af en svær firkantet ramme omgivne altertavle.